

16 ря господарь-тъ ти. Не е добро това нѣщо което стори ты: живѣ Господь, вы сте достойни за смърть, понеже не упакхте господаря си, помазанникъ-тъ Господень. И сега, виждте дѣ е копѣе-то на царя, и кърчагъ-тъ съ водж-тъ които бѣхъ при главж-тъ му: И позна Саулъ гласъ-тъ Давидовъ, и рече: *Твой-тъ гласъ ли е, чадо мое Давиде? И Давидъ рече: Мой-тъ гласъ е, господарю мой царю. И рече: *Защо господарь-тъ ми гони така рабъ-тъ си? какво съмъ сторилъ?

17 хъ при главж-тъ му: И позна Саулъ гласъ-тъ Давидовъ, и рече: *Твой-тъ гласъ ли е, чадо мое Давиде? И Давидъ рече: Мой-тъ гласъ е, господарю мой царю. И рече: *Защо господарь-тъ ми гони така рабъ-тъ си? какво съмъ сторилъ?

18 хъ при главж-тъ му: И позна Саулъ гласъ-тъ Давидовъ, и рече: *Твой-тъ гласъ ли е, чадо мое Давиде? И Давидъ рече: Мой-тъ гласъ е, господарю мой царю. И рече: *Защо господарь-тъ ми гони така рабъ-тъ си? какво съмъ сторилъ?

19 или какво зло има въ ржжж-тъ ми? И сега нека чуе, молюхъ, господарь-тъ ми царь-тъ думы-тъ на рабъ-тъ си: Ако Господь *тя подигнхъ противъ мене, нека приеми жертвж; но ако еж человѣчески сынове, тѣ нека бжджтъ проклѣти прѣдъ Господа: *защото мя испѣдихъ днесъ да нѣмамъ съобщеніе о въ наслѣдіе-то Господне, и казувать ми: Иди, служи на други богове. И сега, нека не падне крѣвь-та ми на земіж-тъхъ прѣдъ Господа; защото царь-тъ Израилевъ е излѣзълъ да търси *еднжъ бѣлжхъ, като кога гони нѣкой еребницъ въ горы-тъхъ

20 И рече Саулъ: *Съгрѣшихъ: върни ся, чадо мое Давиде: защото нѣма вече да ти сторіжъ зло, понеже душа-та ми *быде днесъ многоцѣнна прѣдъ твои-тъ очи: ето, безуміе сторихъ и голѣмж грѣшкжхъ направихъ. И отговори Давидъ, и рече: Ето царско-то коніе: и нека мише единъ отъ концы-тъхъ и да го земе. *А Господь да отдаде всякому споредъ правдж-тъхъ му, и споредъ вѣрность-тъхъ му; защото ты прѣдаде Господь днесъ въ ржжж-тъхъ ми, но азъ не рачихъ да турижъ ржжж-тъхъ си на помазанника Господень. Ето прочее, както животь-тъ ти быде днесъ многоцѣненъ прѣдъ очи-тъ ми, така и мой-тъ животъ нека бжде многоцѣненъ прѣдъ очи-тъ на Господа, и той да мя избави отъ всички-тъхъ скърби. Тогдажъ рече Саулъ Давиду: Да си благословенъ, чадо мое Давиде! ты непѣтѣнно ще извършишь велики дѣла, и *гнанстинжъ ще ся прѣтукрѣпишь. И Давидъ си отиде въ пжть-тъхъ си, а Саулъ ся втрижъ на мѣсто-то си.

ГЛАВА 27.

1 И рече Давидъ въ срдце-то си: Най сетихъ ще погынжъ единъ день отъ ржжж-тъхъ на Саула: нѣма по добро за мене, о свѣтъ да ся отървжъ поскоро въ Филистимскж-тъхъ земіжъ: тогажъ ще ся отчае

Саулъ отъ мене, и ще ся напустне да мя не търси вече по всички-тъхъ прѣдѣлы на Израиль: така ще ся отървжъ отъ ржжж-тъхъ му. И станжъ Давидъ, та *прѣмнжхъ той и шестъ-тъхъ стотинжъ мжжж-тъхъ които бѣхъ съ него, *при Анхуса Маоховъ-тъхъ сынъ, царя на Геѣъ. И останжъ Давидъ съ Анхуса въ Геѣъ, той и мжжж-тъхъ му, всякой съ домородіе-то си, и Давидъ *съ двѣ-тъхъ си жены, Ахиноамъ Іезраелкж-тъхъ, и Авигеіжъ Кармилкж-тъхъ Наваловж-тъхъ женж. И вѣзвѣстихъ Сауду че побѣднжъ Давидъ въ Геѣъ: *за това не го потърси вече.

5 И рече Давидъ Анхусу: Ако съмъ намѣрилъ сега благодать прѣдъ очи-тъ ти, нека ми ся даде мѣсто въ нѣкой отъ полскы-тъхъ градове, да сѣдѣжъ тамъ: и зашто да сѣди рабъ-тъ ти съ тебе въ царскій-тъхъ градъ? И даде му Анхусъ въ тойзи день Сиклагъ: за това Сиклагъ останжъ на Иудины-тъхъ царіе и до днесъ. А число-то на дни-тъхъ, колкото сѣдѣ Давидъ въ земіж-тъхъ на Филистимцы-тъхъ, быде една година и четири мѣсеца.

8 А възлазѣше Давидъ и мжжж-тъхъ му, та нападахъ *вързъ Гессурийцы-тъхъ, *Гезрейцы-тъхъ, и *Амалитчанъ-тъхъ: защото тѣ бѣжжъ отъ старо врѣме жители на земіж-тъхъ, *отъ входъ-тъхъ на Суръ, и дори до Египетскж-тъхъ земіжъ. И поразяваше Давидъ земіж-тъхъ, и не оставяше живъ ни мжжжъ ни женжъ: и земаше овцы, и говеда, и ослы, и камилы, и дрехы: и като ся вращаше, дохождаше при Анхуса. И говорѣше Анхусъ Давиду: Дѣ направихте нападеніе днесъ? И отговаряше Давидъ: Къмъ югъ на Іуджъ, и къмъ югъ на *Іерамеллицы-тъхъ, и къмъ югъ *на Кенеяны-тъхъ. И ни мжжжъ нито женжъ не оставяше Давидъ живы, да донесжтъ въ Геѣъ, и думаше: Да не бы да възвѣстятъ противъ насъ, и кажжтъ: Така прави Давидъ. И такъвъ бѣше обычай-тъхъ му, прѣзъ вси-тъхъ дни колкото сѣдѣ въ Филистим-тъхъ земіжъ. И вѣрваше Анхусъ Давида, и казуваше: Той направи себе си съ-всѣмъ омыренъ на людіе-тъхъ си Израилья; заради това ще ми бжде рабъ вынжгы.

ГЛАВА 28.

1 Въ онѣзи дни *събрахъ Филистимцы-тъхъ воинства-та си за да излѣзжтъ да направятъ бой противъ Израиль. И рече Анхусъ Давиду: Да знаешь извѣстно, че ще излѣзешъ съ мене на бой-тъхъ, ты и мжжж-тъхъ-ти. И рече Давидъ Анхусу: Ты на-

* Гл. 24; 17.

* Гл. 24; 10, 12.

* 2 Цар. 16; 11. 24; 1.

* Втор. 4; 28. Псал. 120; 5.

* 2 Цар. 14; 16. 20; 19.

* Гл. 24; 15.

* Гл. 15; 24; 24; 18.

* Гл. 18; 30.

* Псал. 7; 8. 28.

* Быт. 32; 28.

* Гл. 25; 13.

* Гл. 21; 10.

* Гл. 25; 43.

* Виж. Ис. Нав. 15; 31. 19; 5.

* Ис. Нав. 13; 2.

* Ис. Нав. 16; 10. Сл. 1; 29.

* Ис. 17; 16. Виж. Гл. 15;

7, 8.

* Быт. 25; 18.

* Вил. 1 Лѣт. 2; 9, 25.

* Сл. 1; 16.

* Гл. 29; 1.